

vis vil jeg ikke stille mig afvisende overfor Tanken om at revidere de nærmere Regler med nogle Aars Mellemløb, saaledes at man var i Stand til at tage Hensyn til de mulige Forandringer, der i Mellemtiden var indtraadt.

Til det ærede Medlem Hr. Holdgaard skal jeg sige, at jeg ikke kan føje ham i at gøre Loven fra en permanent Lov til en tidsbegrænset Lov, og jeg kan heller ikke føje ham i at lade Karosseriafgiften bortfalde. Jeg har forstaaet, at det har vakt almindelig Tilslutning, at man har stillet sig paa den meget imødekomende Maade, som det er sket i Forslaget, overfor de hjemlige Karosserimagere. Denne Virksomhed er meget vanskeligt stillet; dens oprindelige Bedrift er gaaet stærkt tilbage paa Grund af den forandrede Udvikling af Befordringsmidlerne her i Landet. Saa slog de ind paa — med Dygtighed og Initiativ, synes jeg — at tage dette Arbejde op at lave Karosserier til Bilerne, og man kan jo kun med Sorg se paa, at mange af dem er i Vanskeligheder. Men for en meget stor Del ligger dette nu ikke i Afgiften, som jo er lige for dem og andre, men deri, at de ikke er fuldt konkurrencedygtige overfor Fabrikkarosserierne. Det er de ikke, og de kan ikke være det, da deres Bedrifter er saa smaa, og da naturligvis Storbedriften ogsaa paa dette Omraade har sine Fordele og gør sig gældende i Konkurrencen.

Jeg nærer den samme Sympati som andre for at støtte denne indenlandske Virksomhed saa meget, som det kan forsvares. Og jeg tror, at naar jeg er gaaet ned til $\frac{1}{5}$ af Afgiften, saa er jeg virkelig gaaet saa langt ned, som det paa nogen Maade kan forsvares. At opgive Afgiften kan ikke lade sig gøre af rent kontrolmæssige Hensyn, det vil vistnok enhver indrømme, som tænker nærmere over Sagen. Og at nedsætte den yderligere vil jeg anse for betænkeligt; naar vi skal være oprigtige, ligger der allerede ikke saa ringe Begunstigelse for den indenlandske Virksomhed overfor den udenlandske i det her foreslaaede, og vi skulde ikke gerne gøre indenlandske Afgifter til maskerede stærke Beskyttelseslove. Jeg vil derfor meget tilraade, at man bliver ved den store Indrømmelse, her er gjort, og slaar sig til Taals med den.

Hedelund: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Knud Hansen, havde kun en enkelt Bemærkning at gøre overfor mig, en Bemærk-

ning, som jeg synes var meget uheldig, idet han vilde raillere over, at jeg havde udtalt den samme Glæde, som nu fra anden Side er udtrykt over, at man nu kunde gaa til en Nedsættelse af Afgiften for vor hjemlige Karosseriindustri. Om det ærede Medlem ikke føler den samme Glæde, maa blive hans Sag; men at der i og for sig skulde ligge nogen som helst Beskyttelsespolitik deri, saa at det ærede Medlem behøvede at raabe det efter mig, kan jeg ikke se. Saa den eneste Bemærkning, det ærede Medlem gjorde til mig, var efter min Mening meget uheldig.

Det forekom mig heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde behøvet at gaa ind paa at fremføre en saa stærk Kritik overfor det Arbejde, som vi for nylig har gennemført indenfor Udvalget om Automobilafgiftsloven. Vi har indenfor dette Udvalg — jeg tror at turde sige det i al Beskedenhed — gjort et saa stort og godt Arbejde, som vi har kunnet. Vi har naturligvis manglet det ærede Medlems rige Evner indenfor dette Udvalg, det skal jeg villigt indrømme; men vi har gjort det, saa godt vi kunde, og det er jo rigtigt, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde, at paa Kroner og Øre at opgive, hvor meget denne Afgift vil give, det kan vi ikke, men jeg er ganske sikker paa, ligesom det ærede Medlem Hr. Ulrich, at det anslaaede Beløb saa nogenlunde vil komme til at holde Stik, og det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Ulrich har fremsat de Udtalelser, han har her, hvor han jo i Virkeligheden sluttede sig fuldstændig til de Udtalelser, jeg havde fremsat. Overfor de Bemærkninger, der er fremkommet om, at Loven skulde begrænses til et eller to Aar, vil jeg ogsaa udtale mine Betæneligheder, men det er jo rigtigt, at disse to Love, Afgiftsloven og denne Lov, staar i en vis Relation til hinanden, og ærede Medlemmer vil erindre, at vi i Afgiftsloven fik indsat en Bestemmelse om, at denne Lov skulde revideres inden 3 Aar. Derfor vilde jeg finde det ganske naturligt, hvis man skal ind paa saadant noget i dette Lovforslag, at man da lod disse to Love løbe sideordnet i de 3 Aar, der er Tale om. Saa kan man altid til sin Tid tage Spørgsmaalet om Revision af Loven op. Jeg vil haabe, at man i det Udvalg, der bliver nedsat, vil være villig til at arbejde hurtigt, saaledes at vi snart kan blive færdige med dette Lovforslag.

Knud Hansen: Jeg haaber ikke, der i Udvalget skal være nogen Uvillie mod at arbejde hurtigt, og det er jo ogsaa nødvendigt, hvis man skal tænke sig at faa